

Når vi ikke kan bede eller synge

5. søndag e. påske 25.5.2025, Aarh og Kbh. LGJ
Salmer: 4, #1, 296 // 297, 430, 312.

Jeremiah 29:1-13a: Dette er det brev, profeten Jeremias sendte fra Jerusalem til de overlevende ældste blandt de landflygtige og til præsterne, profeterne og alle dem, som Nebukadnesar havde ført bort fra Jerusalem til Babylon. ² Det skrev han, efter at kong Jekonja og kongemoderen havde forladt Jerusalem tillige med hofmændene, Judas og Jerusalems stormænd, håndværkerne og finsmedene. ³ Han sendte brevet med Shafans søn El'asa og Hilkijas søn Gemarja, som blev sendt til babylonerkongen Nebukadnesar i Babylon af Judas konge Sidkija. Det lød:

⁴ Dette siger Hærskarers Herre, Israels Gud, til alle de landflygtige, som jeg har ført bort fra Jerusalem til Babylon: ⁵ **Byg huse og bo i dem, plant haver og spis frugten fra dem;** ⁶ **gift jer og få sønner og døtre, find koner til jeres sønner og gift jeres døtre bort, så de kan få sønner og døtre! Bliv flere derovre, ikke færre!** ⁷ **Stræb efter lykke og fremgang for den by, jeg førte jer bort til,** og bed til Herren for den; går det den godt, går det også jer godt.

⁸ For dette siger Hærskarers Herre, Israels Gud: **Lad jer ikke forføre af profeterne** blandt jer og af jeres spåmænd; og hør ikke efter de drømme, de har; ⁹ for de profeterer løgn for jer i mit navn; jeg har ikke sendt dem, siger Herren.

¹⁰ Dette siger Herren: **Først når der er gået halvfjerds år i Babylon, vil jeg drage omsorg for jer,** og jeg vil opfylde det gode løfte, jeg gav jer, og bringe jer tilbage til dette sted. ¹¹ Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb. ¹² Råber I til mig, og går I hen og beder til mig, vil jeg høre jer. ¹³ Søger I mig, skal I finde mig.

Indledning (på whiteboard)

I søndags hørte vi, at disciplene ikke spurgte Jesus om noget (Joh 16,5). De var blevet stille, tavse. De havde mistet troen på at det nyttede, fordi Jesus havde sagt, at han ville forlade dem.

Det, som ramte dem, kan også ramme også os: At vi mister håbet, ikke kan se fremtiden for os med Gud. Derfor spørger ikke rigtigt om noget, og vi beder ikke om noget i Jesu navn. Hvorfor skulle vi det? Hvad nytter det?

Men disciplene fik bønne og håbet tilbage, da Jesus talte til dem. De lyttede. Og i dag har vi hørt fortsættelsen, hvor Jesus fortæller, at der ville komme en dag, hvor de ville bede i hans navn.

Når vi ikke har håb og ikke kan bede, da kan vi lytte. Lytte til Jesus. Læse og høre Johannes-evangeliet kapitel 13-16, hvor han fortalte disciple om sin bortgang til Faderen. Og læse kapitel 17 og lytte til

When we can't pray nor sing

5th Sunday after Easter 25.5.2025, Aarh and Cph. LGJ
Hymns: 4, #1, 296 // 297, 430, 312.

Jeremiah 29:1-13a: These are the words of the letter that Jeremiah the prophet sent from Jerusalem to ^athe surviving elders of the exiles, and to ^bthe priests, ^bthe prophets, and ^ball the people, whom Nebuchadnezzar had taken into exile from Jerusalem to Babylon. ² This was after ^aKing Jeconiah and the queen mother, the eunuchs, the officials of Judah and Jerusalem, the craftsmen, and the metal workers had departed from Jerusalem. ³ The letter was sent by the hand of El'asa the son of ^aShaphan and Gemariah the son of ^bHilkiah, whom Zedekiah king of Judah sent to Babylon to Nebuchadnezzar king of Babylon. It said:

⁴ "Thus says the LORD of hosts, the God of Israel, to all the exiles whom I have sent into exile from Jerusalem to Babylon: ⁵ **Build houses and live in them; plant gardens and eat their produce.** ⁶ Take wives and have sons and daughters; take wives for your sons, and give your daughters in marriage, that they may bear sons and daughters; multiply there, and do not decrease. ⁷ But seek the welfare of the city where I have sent you into exile, and ^apray to the LORD on its behalf, for in its welfare you will find your welfare.

⁸ For thus says the LORD of hosts, the God of Israel: ^aDo not let your prophets and ^byour diviners who are among you deceive you, and do not listen to the dreams that they dream, ⁹ for ^ait is a lie that they are prophesying to you in my name; ^bI did not send them, declares the LORD. ¹⁰ "For thus says the LORD: ^aWhen seventy years are completed for Babylon, ^bI will visit you, ^cand I will fulfill to you my promise ^cand bring you back to this place. ¹¹ ^aFor I know the plans I have for you, declares the LORD, plans for welfare¹ and not for evil, ^bto give you a future and a hope. ¹² ^aThen you will call upon me and come and pray to me, ^aand I will hear you. ¹³ ^aYou will seek me and find me.

Introduction (on whiteboard)

Last Sunday we heard that the disciples *did not ask Jesus anything* (John 16:5). They had become silent. Why ask questions to Jesus if he is departing?

What happened to them can also affect us: That we lose hope, cannot see the future for us with God. Therefore, we do not really ask for anything, and we do not ask for anything in the name of Jesus. Why should we? What good is that?

But the disciples got their prayer and hope back when Jesus spoke to them. They listened. And today we have heard the continuation, where Jesus tells us that there would come a day when they would pray in his name.

When we don't have hope and can't pray, we can listen. Listen to Jesus. Read and hear the Gospel of John chapters 13–16 how He told shared with his disciples regarding his departure to the Father. And read chapter

hans forbøn. Og hvile i, at han beder for os. Og vi kan høre evangeliet fra Matthæus, Markus, Lukas og Johannes om søndagen og lytte. Og så se, hvad der sker!

Troen, håbet og bønner er en gave fra vor Herre Jesus. Han giver os den, mens vi lytter. Han gav den til disciplene i påsken, hvor han døde og opstod for dem. Den dag, hvor de forstod, at han måtte lide for dem, på den dag bad de!

1. Baggrund

Vores prædiketekst er Jeremias 29,1-13a. Det er et brev til Guds folk, der var ramt af Herrens dom. De havde tilbudt Herren i templet og bragt ofre. Men nu var templet var ødelagt og brændt ned. Folket var ført tusind km. bort til et fremmed land. Nu stod de uden gudstjeneste og uden land. Familier var revet i stykker. Brevet var fra herskarers Herre til de overlevende ældste blandt de landflygtige, til præster og profeter og alle, som Nebukadnesar havde ført bort fra Jerusalem til Babylon.

I Salme 137 fortæller de bortførte, hvordan de mistede evnen til at synge til Herren: *"Ved Babylons floder sad vi og græd, når vi tænkte på Zion. I poplerne derovre hængte vi vore citere. For vore fangevogtere krævede, at vi skulle synge. Vore plageånder krævede glædes-sang: "Syng for os af Zions sange!" Hvordan skulle vi kunne synge Herrens sange på fremmed jord?"*

Sådan havde disciplene det i påsken, da Jesus blev taget fra dem. Sådan kan vi også erfare det, når Gud lader os møde modgang, nederlag og død. Når det, vi anså for at være sikkert i vort liv, forsvinder, hvordan kan vi da synge sange? Hvad kan vi da håbe på?

Hvis det synes som om Guds kirke er forsvundet og gået under i vort land? Hvis Bibelen ikke længere er i vore hjem. Ja, hvis vore huse og kirker blev nedbrændt, og vi mistede alt og blev ført til et fremmed sted, hvordan skulle vi da kunne synge? Eller når vi rammes helt personligt af sygdom i sindet og kroppen, hvordan kan vi da bede og takke Gud?

Herskarers Herre sendte et brev til de landflygtige. Det er også til os. For kristne er fremmede og udlændinge her i verden. Vi har ikke et sted, hvor vi skal blive for altid. Vi skal kun være en tid, hvor vi er lige nu. ⁴ *Dette siger Herskarers Herre, Israels Gud, til alle de landflygtige, som jeg har ført bort fra Jerusalem til Babylon:* Det er ikke en grum skæbne, som har ramt dem. Det er Herrens dom over synden og frafaldet. Den dom, han havde talt til dem gennem sine profeter, var gået i opfyldelse. De blev virkelig bortført.

.... På samme måde, når vi bliver syge og ligger på vort dødsleje. Det er ikke en grum skæbne, der

17 and listen to his intercession. And find rest in Him praying for us. And we can hear the gospel from Matthew, Mark, Luke, and John on Sundays and listen. And then see what happens!

Faith, hope and prayer are a gift from our Lord Jesus. He gives it to us as we listen. He gave it to the disciples at Easter, where He died and rose for them. On the day when they understood that he had to suffer for them, on that day they prayed!

1. Background

Our sermon text is Jeremiah 29:1-13a. It is a letter to God's people who were afflicted by the Lord's judgment. They had worshipped the Lord in the temple and offered sacrifices. But now the temple was destroyed and burned down. The people had been led a thousand km. to a foreign land. Now they were without a church service and without a land. Families were torn apart. The letter was from the Lord of hosts, to the surviving elders of the exiles, to the priests and prophets, and all whom Nebuchadnezzar had carried away from Jerusalem to Babylon.

In Psalm 137, the captives tell how they lost the ability to sing to the Lord: *"By the rivers of Babylon we sat and wept when we thought of Zion. In the poplars over there we hung our quotes. For our jailers demanded that we sing. Our tormentors demanded joyful singing: "Sing to us of the songs of Zion!" How could we sing the songs of the Lord on foreign soil?"*

This is how the disciples felt at Easter, when Jesus was taken from them. This is also how we can experience it when God allows us to face adversity, defeat and death. When what we considered safe in our lives disappears, how can we sing songs? What can we hope for?

If it seems that God's church has disappeared and perished in our country? If the Bible is no longer in our homes? Yes, if our houses and churches were burned down, and we lost everything, and were taken to a strange place, how could we sing? Or when we are personally affected by illness in the mind and body, how can we pray and give thanks to God?

The Lord of hosts sent a letter to the exiles. It's for us too. For Christians are strangers and foreigners in this world. We don't have a place where we have to stay forever. We only have to be a time where we are right now. ⁴ *This is what the Lord of hosts, the God of Israel, says to all the exiles whom I have carried away from Jerusalem to Babylon, " It is not a cruel fate that has befallen them. It is the Lord's judgment on sin and apostasy. The judgment He had spoken to them through His prophets had been fulfilled. They were really exiled.*

.... In the same way, when we get sick and are dying. It is not a cruel fate that befalls us. That is what God has said about us humans: That the wages of sin is death.

rammer os. Det er, hvad Gud har sagt om os mennesker: At syndens løn er død. Når sygdom og lidelse rammer os, står vi ikke overfor det ukendte, men overfor Gud, vor Skaber, som er den retfærdige dommer, men han er også vor kære Far i himlen! Ja, for han sendte sin egen søn til os. Jesus er brevet til os i landflygtighed. Vi som er ramt af kærlighedsløshedens og ulydighedens og gudløshedens følger, vi har fået et brev fra Gud, et brev med håb.

2. Hverdagsliv

Herren giver os denne velsignede befaling: ⁵ **Byg huse og bo i dem, plant haver og spis frugten fra dem;** ⁶ **gift jer og få sønner og døtre, find koner til jeres sønner og gift jeres døtre bort, så de kan få sønner og døtre!** **Bliv flere derovre, ikke færre!** ⁷ **Stræb efter lykke og fremgang for den by, jeg førte jer bort til, og bed til Herren for den; går det den godt, går det også jer godt.**

Guds folk er, hvor Gud har ført dem hen, selv om de oplever det som et sted, Gud Herren umuligt kan være nær hos os. Men det er han! Og han giver dem lov til at leve det liv, de er skabt til at leve: Plante haver, spise frugten, gifte sig, få børn, blive flere, selv om det ser håbløst ud. Ligesom i Edens have Det er ikke håbløst. Familielivet og arbejdslivet er ikke håbløst. For hærskarers Herre, deres dommer og frelser, giver dem ikke kun lov, men giver dem til opgave at leve dette hverdagsliv på det sted, hvor han har ført dem hen. De skal også gøre godt for de mennesker, de lever sammen med og bede for det land, de bor i.

Det er også trøstende ord til os. Plej kontakt naboer, og bed for jeres land! Sådan kalder han også os til at leve efter Guds gode bud, stifte familie, føde børn, plante haver, bygge og gøre godt mod andre.

Men har vi lyst? Passer det os? Kunne vi ikke få et andet liv med færre byrder og mere nydelse her og nu? Sådan blev der tænkt og prædikeret i Babylon. Derfor advarer Herren: ⁸ *For dette siger Hærskarers Herre, Israels Gud: **Lad jer ikke forføre af profeterne blandt jer og af jeres spåmænd; og hør ikke efter de drømme, de har;*** ⁹ *for de profeterer løgn for jer i mit navn; jeg har ikke sendt dem, siger Herren.* – Jo, der findes tanker hos os selv, som modsiger Guds ord. De falske profeter i folket forkyndte, at de meget snart skulle vende hjem og ikke bygge huse, ikke plante haver og ikke stifte familie. De skulle forvente sig noget bedre meget snart. –

Lykke, rigdom og sundhed her og nu. Det ville vi jo også gerne have. Men lad jer ikke forføre af prædikanter, der udsteder falske løfter.

When sickness and suffering befall us, we are not faced with the unknown, but with God, our Creator, who is our righteous judge, but also our dear Father in heaven! Yes, this we know for sure, because he sent his own son to us. Jesus is the letter to us in exile. We who are afflicted by the consequences of lovelessness and disobedience and godlessness, we have received a letter from God, a letter of hope.

2. Everyday life

The Lord gives us this blessed command: ⁵ **Build houses and dwell in them, plant gardens and eat the fruit from them;** ⁶ **Marry and have sons and daughters, find wives for your sons, and give away your daughters, that they may have sons and daughters. Be more over there, not fewer!** ⁷ **Seek happiness and prosperity for the city to which I brought you, and pray to the Lord for it: if it goes well, it goes well with you also.**

God's people are where God has led them, even though they experience it as a place where the Lord God cannot possibly be present. But he is! And he allows them to live the life they were created to live: plant gardens, eat the fruit, marry, have children, multiply, even if it looks hopeless. Just like in the Garden of Eden It is not hopeless. Family life and working life are not hopeless. For the Lord of hosts, their Judge and Savior, not only gives them permission, but gives them the task of living this everyday life in the place where He has led and placed them. They must also do good for the people they live with and pray for the country they live in.

These comforting words are also words for us to hear and trust. Take care of neighbors and pray for your country!

This is also how He calls us to live according to God's good commandments, to start a family, to bear children, to plant gardens, to build and to do good to others.

But do we want to? Does it suit us? Couldn't we have a different life with fewer burdens and more enjoyment here and now? That is how some thinking and preaching was done in Babylon. Therefore the Lord warns, ⁸ *For this saith the Lord of hosts, the God of Israel, **Do not be deceived by the prophets among you, and by your soothsayers; and do not listen to their dreams;*** ⁹ *For they prophesy a lie to you in my name; I have not sent them, saith the Lord.* The false prophets of the people proclaimed that they should very soon return home and not build houses, plant no gardens, and not start families. They should expect something better very soon. –

Happiness, wealth and health here and now. We would like to have that too. But do not be seduced by preachers who make false promises.

3. Frelse

Herrens løfte til folket var, at de skulle vende hjem efter 70 år. Tilbage til herlighed. ¹⁰ *Dette siger Herren: Først når der er gået halvfjerds år i Babylon, vil jeg drage omsorg for jer, og jeg vil opfylde det gode løfte, jeg gav jer, og bringe jer tilbage til dette sted.* ¹¹ *Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.* ¹² *Råber I til mig, og går I hen og beder til mig, vil jeg høre jer.* ¹³ *Søger I mig, skal I finde mig.*

Lyder 70 år ikke af urimelig lang tid? De, som hørte det i Babylon, ville være døde, når det gik i opfyldelse. Men sådan var Guds plan med sit folk dengang. Og Messias ville komme, født af en jomfru og frelse dem. Mon ikke de nu kunne begynde at synge igen? Mon ikke de nu kunne tage deres citre ned fra poppeltræerne og synge?

Vi har også Guds løfter. Gud er kommet til os. Han blev menneske. Han bar vore synder på korset og sejrede over døden. Og han har givet os troen på syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv. Det er Guds løfte.

Mon vi kan synge og bede, når vi hører om Guds frelsesplan? Mon vi kan synge, når Jesus siger: Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende? Mon ikke vi kan synge, når han lover at han er midt iblandt os, hvor 2 eller 3 er forsamlet i hans navn? Mon ikke vi kan synge, når han taler og trøster os med disse ord?

Paulus og Silas gjorde det engang, da de var kommet i fængsel i Filippi, og en fangevogter kom til troen. Og hele hans hus. I det brev skriver Paulus til os kristne: *Vort borgerskab er i himlene, derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fodedrede legeme og give det skikkelse osm hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt. Derfor stå fast i Herren.* Og han siger: Glæde jer i Herre. For Herren er nær! Bring i alle forhold jeres ønsker frem for gud i bøn og påkaldelse med tak. Og Guds fred vil bevare jer.

HERREN ved, hvilke planer jeg har lagt for os, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb. Derfor råber vi til Herren derhjemme og om søndagen i menigheden; derfor går vi hen og beder til ham. Han vil høre os. Derfor søger vi ham, og vi denne søndag fundet ham i hans løfter og i hans hellige sakramente, hvor han virkeligt er hos os i kød og blod. Amen.

3. Salvation

The Lord's promise to the people was that they would return home after 70 years. Back to glory. ¹⁰ *This is what the Lord says: " Only when seventy years have passed in Babylon will I take care of you, and I will fulfill the good promise I made to you, and I will bring you back to this place.* ¹¹ *I know the plans I have made for you, says the Lord, plans for happiness, not for calamity, to give you a future and a hope.* ¹² *If you cry out to me, and if you go and pray to me, I will hear you.* ¹³ *If you seek me, you will find me.*

Doesn't 70 years sound like an unreasonably long time? Those who heard it in Babylon would be dead when it was fulfilled. But that was God's plan for His people back then. And the Messiah would come, born of a virgin, and save them. And He came. I wonder if they could now start singing again? I wonder if they could now take down their zitas from the poplar trees and sing? Some did.

We also have God's promises. God has come to us. He became a human being. He bore our sins on the cross and overcame death. And He has given us faith in the forgiveness of sins, the resurrection of the flesh, and eternal life. That is God's promise.

Can't we sing and pray when we hear about God's plan of salvation? Are prayer and hymns not being given to us when Jesus says: *Behold, I am with you all the days until the end of the world?* Won't we sing when he promises that he is in our midst, where 2 or 3 are gathered together in his name? Can't we sing when He speaks and comforts us with these words of salvation?

Paul and Silas did this once when they were in prison in Philippi and a jailer believed. And his whole house. In that letter, Paul writes to us Christians: *Our citizenship is in the heavens, from there we also await the Lord Jesus Christ as Savior. He will transform our degraded body and give it the shape of His glorified body with the power with which He can subdue all things. Therefore, stand firm in the Lord.* And he says: *Rejoice in Lord. For the Lord is near! Under all circumstances, bring your wishes before God in prayer and supplication with thanksgiving. And God's peace will keep you.*

The Lord knows what plans I have made for us, plans for happiness, not for calamity, to give you a future and a hope. That is why we cry out to the Lord at home and on Sundays in the church; that is why we go and pray to Him. He will hear us. Therefore we seek Him, and we have found him this Sunday in His promises and in the holy Sacrament where he is present in flesh and blood. Amen.